

Estagel, 26 de Juny de 1948

Sra. Felipa Costabella.
Salt (Girona)

Estimada: Ahir vaig rebre la teva lletra del 20, amb un certificat de matrimoni del jutjat.

Aquest certificat, te'l vaig demanar pensant que tindria dret a cobrar una indemnitat que es paga, durant dos anys, als casots de nou. Però m'he assabentat després que els estrangers no en som pas beneficiaris. No hi fa res; un paper així no fa mai cosa.

Del pis, encara no hi ha res. Val a dir, però, que tampoc no m'he llançat de ple, fins ara, a la seva recerca. Pujó que et sembla, segons em dius, que aviat etaràs en possessió del teu passaport, miraré d'activar la solució d'aquest primer problema que ens planteja la nostra propera reunió.

El senyor de qui et vaig parlar en la meua lletra anterior, avui ha estat amb el meu cunyat a la Prefectura de Perpinyà, i des d'allí ha fet telefonar al Consolat francès de Barcelona interessant-se pels teus papers. Espero que aquesta intervenció et serà d'utilitat per a obtenir més ràpidament el vist-i-plau de les autoritats franceses.

Naturalment, aniré a esperar-te a la frontera el dia que arribis. Quant a l'itinerari que et serà més convenient, si et del Pertuis o el de Cerdère, se'm fa difícil aconsellar-te. Si segueixes el primer, caldrà que baixis del tren a Figueres per a prendre l'autobús de la Jonquera, cosa que t'estalviaràs de fer seguint el segon. De totes maneres, això és un detall de molt poca importància.

No he llegit "La Perfecta Casada", però tinc entès que es tracta d'una obra mestrena de la literatura castellana. Amb tot, donada la distància que ens separa de la seva aparició, no sé si els seus consells no hauran ja passat de moda, car la moral evoluciona, com tot.

No tinc encara el vestit blau-marí. Va temps que el meu cunyot espera que li enviï drap d'aquest color, però es veu que és molt demanat i triga a arribar-li.

Albir, en Corredor em va tornar el meu tercer exercici del curs de llengua catalana. Per tota correcció, m'hi posa els següents mots: "Com sempre, ni una falta. Parlaré de tu a Mestre Fabra com d'un element amb el qual cal comptar".

Sempre em dius que et fas tan bells tips de treballar. Ací, si bé no et mancarà feina, no caldrà que t'escarrassis tant. I potser guanyaràs més diners, perquè el treball de l'agulla és força ben pagat.

Ací també, per més que se'n quanyin, els "sous" fan sempre curt. Però, entre tots dos, ens farem temmateix una bona setmanada que ens permetra, si no ens manca salut, de viure decentment i d'anar guanyint a poc a poc el nostre nin. D'altra part, cal esperar que la crisi d'ara no serà eterna.

El meu nebot ha passat ja el seu examen escrit. Li falta encara l'oral, que no podrà tenir lloc fins que s'acabada l'actual vaga de professors. I, naturalment, fins aleshores no en sabrà el resultat, si bé confia, després dels exercicis que ja ha fet, que li serà favorable.

Sembla que la Rosa Fontaner i el seu marit no estan gaire contents de llur rojorn a Venezuela. Han escrit que el clima no els prova gens i que no pensen pas establir-s'hi definitivament.

Diuen que no hi ha res com Europa i que són molts els que, si poguessin pagar el viatge, tornarien al vell continent. I en Tibernat, què, ja s'he reunit amb la família?

Dimarts pensat vaig enviar al meu germà gran una lletra certificada contenint dos fotos de la Teresa d'ací i els papers per als meus pares. Suposo que ja l'haurà rebuda.

Records. T'abraço estretament,

Lu

P.S. - Celebro que els que fa temps que no t'heu vist, trobin que no heu envellit gens i àdhuc que t'hegiss tornat més guapa. Dixí, quan te retrobi, no em sabrà tant greu tot el temps que hem perdut, puix que veuré que no ha deixat empremta en la teva persona. A jutjar per les fotos que m'has enviat aquets darrers temps, jo també comparteixo aqueixa opinió que a 30 anys sembles tan jove i més bonica que a 20, malgrat que ja aleshores, i àdhuc molt abans, eres per a mi la més formosa de totes les dones. Jo tampoc no m'he passat gaire, malgrat les vicissituds i els meus 37 anys. No obstant, els cabells se m'han aclarit força i en tinc també algun de blanc.

— La filla gran d'en Xico "Frenta", que es va casar l'estiu passat amb un madrileny, fa pocs dies que ha tingut un nen. Vin a Quillan, com els seus pares.

— Temps endarrera, em parlaves sovint del meu amic Masanes, que aleshores, segons em deies, estava de mestre a Hortalets d'en Bas. No els veus mai ara? Em plauria de saber la seva adreça.

— En Pere i l'Aneta tornen a pensar ansia pel seu

fill, perquè fa temps que no reben notícies seves. Quan
arribis, ja pots comptar que l'Anna es cuirerà de
venir-te a veure perquè li expliquis tot el que fa i des-
ses de fer el seu joan.

— La festa d'aquest poble es fa el dia 3 d'agost. Potser
ja seràs aquí. Però, amb motiu del dol per la mort de
la padrina, nosaltres no la celebrarem, o almenys no
la celebrarem amb l'eplendor d'altres anys.

— Tota aquesta setmana ha fet un temps molt fosc,
impropi de la temporada. Des d'avui, però, sembla
que la calor té ganes de recomençar.

— I, "burla, burlando", m'adono que gairebé he em-
plenat quatre pàgines. Avui temps no et podràs
queixar.

Molts petons del teu

Ju